

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

19.P. 27.250/2009./11.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság

a dr. Schiffer András ügyvéd (1027. Budapest, Margit krt. 50-52.) által képviselt

LEHET MÁS a POLITIKA (1061. Budapest, Andrássy út 77.) felperesnek

a Budapesti 5000. számú Ügyvédi Iroda (1031. Budapest, Szentendrei út 208.), majd pedig dr. Hajdú Krisztina ügyvéd (1031. Budapest, Nánási út 42/b.) által képviselt

MAGYAR VILLAMOS MŰVEK Zrt. (1031. Budapest, Szentendrei út 207-209.) alperes ellen

közérdekű adat kiadása iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére

- az ERNST and YOUNG által készített „Az MVM csoport 2008. I. félévi tevékenységének évközi vizsgálata”, valamint a Squire Sanders Legal Counsel Worldwide-Erős Ügyvédi Iroda által készített „Jelentés az MVM Zrt I., nem engedélyezett tevékenységhez kapcsolódó ügyleteinek polgári jogi, munkajogi, társaságjogi és büntetőjogi vizsgálatáról az MVM Zrt Felügyelő Bizottsága

számára” című dokumentumot.

- **Amennyiben a fenti dokumentumok nem tartalmazzák az MVM Zrt. tulajdonában álló horvátországi Niker cég és a Jadran cég közötti szálloda tranzakcióról készült jelentést – akkor ezen anyagot is.**
- **Ugyanezen határidőn belül közölje a dokumentumok elkészítését megelőző vizsgálatok alperes oldalán felmerült költségét.**

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek **20.000.-Ft**, azaz húszezer forint + ÁFA perköltséget.

Az eljárás tárgyi illetékmentességére figyelemmel a le nem rótt **21.000.-Ft**, azaz huszonegyezer forint illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál kell 3 pld-ban előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselő kötelező.

A fellebbezési határidő lejárt előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a teljesítési határidőre vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I N D O K O L Á S

A felperesi politikai párt részéről 2009. augusztus 13-án az MVM Zrt vezérigazgatójához intézett iratban kérte a politikai párt az Enst Yuang által készített „Az MVM csoport 2008. I. félévi tevékenységének évközi vizsgálata című dokumentumot, valamint a Squire Sanders Legal Copnsel Worldwide - Erős Ügyvédi Iroda által készített „Jelentés a Magyar Villamos Művek Zrt egyes nem engedélyesi tevékenységéhez kapcsolódó ügyleteinek polgári jogi, munkajogi, társasági jogi és büntetőjogi vizsgálatáról az MVM Zrt Felügyelő Bizottsága számára készült jelentés” című dokumentumot. Külön szerepelt az iratban az, hogy amennyiben a fenti dokumentumok nem tartalmazzák az MVM Zrt tulajdonában álló horvátországi Niker cég és a Jadran nevű cég közötti szálloda tranzakciójáról szóló jelentést, úgy erről szóló jelentést is adják ki. Kérte továbbá a kérelemben annak megjelölését a felperes, hogy a fenti dokumentumokat megelőző vizsgálatok mennyibe kerültek. A kérelmet a jelenleg a felperes jogi képviselőjét ellátó dr. Schiffer András írta alá a párt szóvivőjeként.

Az alperes akkori vezérigazgatója Mártha Imre, 2009. szeptember 1-jén kelt válaszában előadta, hogy a kért dokumentumok vonatkozásában kompetenciával nem rendelkezik. Előadta, hogy az első dokumentum vonatkozásában az MVM Zrt. Felügyelő Bizottsága 2008. október 6-án felkérte az ügyvezetés érintett területeit és a könyvvizsgálót a fenti hivatkozott kérdéskörökhöz kapcsolódó dokumentumok, egyéb szükséges nyilatkozatok beszerzésére. Előadta azt is, hogy a Felügyelő Bizottság 2008. október 30-án célvizsgálatot rendelt el a 2008. I. féléves mérleggel kapcsolatos könyvvizsgálat során, a könyvvizsgáló által feltárt és a Felügyelő Bizottság számára megküldött

kérdéskörök tekintetében és a vizsgálat határidejét meghosszabbította. A levélben előadta azt is, hogy a beérkezett iratok és anyagok alapján a Felügyelő Bizottság 2009. február 5-én a vizsgálat addigi eredményeit értékelte és üzleti titokká minősítette a tárgyalás jegyzőkönyvét. A cégen belül a titkos ügykezelés szabályai szerinti kezelését rendelte el. A válaszlevelében előadta azt is, hogy ugyancsak a társaság Felügyelő Bizottsága 2009. április 6-i ülésén a vizsgálatot lezárta azzal, hogy a kompetencia szabályok megsértésén túl egyes ügyleteknél felmerülhet büntető törvénykönyvi tényállások megvalósulásának gyanúja, ezért felkérte az MVM Zrt igazgatóságát, hogy az illetékes hatóságnál haladéktalanul kezdeményezzen eljárást. A válaszlevél tartalmazta azt is, hogy a Felügyelő Bizottság tagját e minőségében a gazdasági társaság tagjai, illetve munkáltatója nem utasíthatja. A vezérigazgató közölte, hogy az alperes vezérigazgatójaként és az igazgatóság tagjaként tehát a Felügyelő Bizottságot utasítani nem áll módjában. Titkos ügykezelésre vonatkozó minősítési dokumentáció kiadására döntési kompetenciával nem rendelkezik, arról kizárólag a Felügyelő Bizottság dönthet. Az iratok kiadásának elmaradását követően a felperes keresetet nyújtott be a bírósághoz, amelyhez a kereset 2009. szeptember 29-én érkezett meg.

A felperes a keresetében a kérelemben kért iratok, illetve adatok kiadására kérte kötelezni az alperest. A keresetben előadta, hogy az alperes az Avtv közérdekű adatok közlésére vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá tartozó szervezet, tekintettel arra, hogy az alperes az állami vagyonról szóló törvény mellékletében felsorolt közfeladatot ellátó gazdasági társaság. Az alperesben birtokolt társasági részesedése a vagyontörvény alapján állami vagyonnak minősül. A felperes előadta, hogy ezért az igényelt adatok az állami vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó információk. A felperes előadta, hogy ilyen körülmények között a kért adatok vagy közérdekű adatnak, vagy közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, ezért azt az alperes kiadni köteles.

Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Az alperes elsődlegesen vitatta, hogy az MVM Zrt a közfeladatot ellátó szervezetek közé tartozna. Az alperes előadta, hogy részükről nem látnak el állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot sem. Az alperes részéről előadták, hogy az alperes speciális szabályok szerint, de versenykörülmények között végzi a feladatát. Egy szabályozott piac egyik meghatározó, de nem kizárólagos szereplője. Az alperes előadta azt is, hogy ehhez képest bizonyos adatok nyilvánosságra hozatala az alperest hátrányba hozná piaci versenytársaival szemben. Az alperes álláspontja szerint nem gazdálkodik közpénzzel, a költségvetésből semmilyen támogatást nem kap, sőt a költségvetés irányában befizetői pozícióban van. Az alperes másodlagosan előadta azt, hogy a kért adatok üzleti titoknak minősülnek és akadály a kért iratok, adatok kiadásának. Az alperes előadta, hogy a kért adatok megismerése hátrányos piaci helyzetbe hozná az alperest. Utalt arra is, hogy az alperes a tevékenységét más gazdasági társaságok közreműködésével valósítja meg, ezért a kért dokumentumok nagyrészt olyan adatokat tartalmaznak, amelyek nem az MVM Zrt, vagy nemcsak az MVM Zrt üzleti titkai. Az alperes álláspontja szerint a kért adatok kiadása közérdeket sértene, mert az adatok kiadása és illetéktelenek általi felhasználása az alperes számára olyan hátrányt jelentene, amely befolyásolná a társaság eredményességét, így az állam irányába történő befizetéseinek mértékét is. Az alperes megtagadási okként előadta továbbá, hogy a jelentések nyomán büntető feljelentés készült, így a kért iratok egyben büntető eljárás részét képezik, mert a Felügyelő Bizottság úgy határozott, hogy ismeretlen tettes ellen feljelentést tesz az eljárás pedig az adatkérés időpontjában, de még a bírósági döntéshozatal idejében is büntető eljárás részét képezik. Az alperes álláspontja szerint ezért bűnüldözési indokból is megtagadható a kért iratok kiadása.

A bíróság a felperes keresetét alaposnak találta.

Az Alkotmány 2.§. (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A 8.§. (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsődrendű

kötelessége. A 61.§. (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze. Az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény 1.§. (2) bekezdésének d/ pontja értelmében a törvény alkalmazásában állami vagyronnak minősül az állami tulajdonban lévő értékpapír, továbbá a e/ pont alapján az államot megillető társasági részesedés és más vagyoni értékű jog. A törvény melléklete az állami tulajdonban lévő vállalkozások között sorolja fel a Magyar Villamos Művek Zrt-t. A 3.§. értelmében az állami vagyron feletti tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a Magyar Állam nevében a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács gyakorolja, a feladatait a Magyar Nemzeti Vagyronkezelő Zrt. útján, annak ügyvezető szerveként látja el. A 4.§. (1) bekezdése szerint az állami vagyron rendeltetésétől függően kincstári vagyron, illetve üzleti vagyron lehet. A (2) bekezdés szerint kincstári vagyron minden vagyronelem, amelyet törvény – ideértve e törvény mellékletét is – kizárólagos állami tulajdonba tartozó vagyronként forgalomképtelennek, illetve korlátozottan forgalomképesnek minősül. Az állam az üzleti vagyronával a törvény indokolása szerint szabadon gazdálkodik, azt döntésétől függően hasznosítja stratégiai, gazdaságbefolyásolási célra használja, esetleg értékesíti. Az 5.§. (1) bekezdése értelmében közérdekből nyilvános minden, az állami vagyronnal való gazdálkodásra és az azzal való rendelkezésre vonatkozó, közérdekű adatnak nem minősülő adat. Külön törvény az adat megismerhetőségét korlátozhatja. A (2) bekezdés értelmében az állami vagyronnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek minősül.

A Ptk. 75. §. (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 81.§. (1) bekezdése értelmében személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá aki a magántitok vagy az üzleti titok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél. A (2) bekezdés szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértene vagy veszélyeztetné, amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. A (3) bekezdés szerint nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyron kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével az ilyen vagyron érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezés a logisztikai módszerekre, továbbá a know-how vonatkozó adatokhoz - való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét. A (4) bekezdés szerint az, aki az államháztartás valamely alrendszerével pénzügyi, illetve üzleti kapcsolatot létesít, kérésre köteles a jogviszonnyal összefüggő és a (3) bekezdés alapján közérdekből nyilvános adatokra vonatkozóan tájékoztatást adni. A felvilágosítás oly módon is történhet, hogy az adatokat a honlapon vagy a hirdetményi lapban teszik közzé. A felvilágosítás megtagadása esetén, vagy ha a felvilágosítást kérő szerint a tájékoztatás nem kielégítő, a törvényességi felügyelet gyakorlására jogosult szerv eljárása kezdeményezhető.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Avtv) 1.§. (1) bekezdése értelmében e törvény célja annak biztosítása, hogy ha e törvényben meghatározott jogszabály kivételt nem tesz – személyes adatával mindenki maga rendelkezzen, és a közérdekű adatokat mindenki megismerhesse. A (2) bekezdés értelmében e

törvényben foglaltaktól eltérni csak akkor lehet, ha ezt e törvény kifejezetten megengedi. A (3) bekezdés értelmében e törvény szerint megengedett kivételt csak meghatározott adatfajtára és adatkezelő együttesen lehet megállapítani. A törvény hatálya az 1/A.§. (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira vonatkozik, valamint amely közérdekű adatot vagy közérdekből nyilvános adatot tartalmaz. A 2.§. (4) pontja értelmében közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől. Az (5) pont értelmében közérdekből nyilvános adat a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli. A 19.§. (1) bekezdése értelmében az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben – különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott szervek rendszeresen elektronikusan vagy más módon közzé teszik, továbbá erre irányuló igény esetén a 20.§. rendelkezései szerint hozzáférhetővé teszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb – így különösen a hatáskörükre, illetékességükre, szervezeti felépítésükre, szakmai tevékenységükre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokukban lévő adatfajtákra és a működésükről szóló jogszabályokra, valamint a gazdálkodásukra vonatkozó – adatokat. A tájékoztatás módját, a vonatkozó adatok körét jogszabály is megállapíthatja. A (3) bekezdés szerint az (1) bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv állam-, vagy szolgálati titokká nyilvánította, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot az adatfajta meghatározásával – törvény, honvédelmi (a) nemzetbiztonsági (b), bűnüldözési vagy bűnmegelőzési (c) központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből (d), külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra (e), bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel (f) korlátozza. A 19/A.§. (1) bekezdése értelmében a 19.§. (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – a 19.§ (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A (2) bekezdés értelmében a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

Az Avtv. 20.§. (1) bekezdése értelmében a közérdekű adat megismerése iránt bárki – szóban, írásban vagy elektronikus úton – igényt nyújthat be. A (2) bekezdés szerint a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget. A (4) bekezdés szerint ha a közérdekű adatokat tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni. A (6) bekezdés értelmében az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival együtt, 8 napon belül írásban vagy – amennyiben az igényben elektronikus levelezési címét közölte – elektronikus úton értesíteni kell az igénylőt. A 21.§. (1) bekezdése értelmében ha a közérdekű adatra vonatkozó igényét nem teljesítik,

az igénylő a bírósághoz fordulhat. A (2) bekezdés szerint a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani. A (3) bekezdés szerint a pert a megtagadás közlésétől, illetve annak elmaradása esetén a 20.§. (2) bekezdésben meghatározott határidő eredménytelen elteltétől számított 30 napon belül az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért felvilágosítást megtagadta. Az (5) bekezdés az eljáró bíróság hatáskörét és illetékességét határozza meg. A (7) bekezdés szerint ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat közlésére kötelezi.

A Pp. 3.§. (5) bekezdése alapján ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni. A 4.§. (1) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. A 163.§. (1) bekezdése értelmében a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező, vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. A (3) bekezdés értelmében a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket a tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. A 164.§. (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A Pp 206.§. (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 74/B. §. (3) bekezdése értelmében ha a törvény kivételt nem tesz, a folyamatban lévő, vagy befejezett büntető ügy irataiba csak a Be által erre feljogosított személy tekinthet be. A 74/B. §. (5) bekezdése alapján az eljárásról felvilágosítás annak adható, akinek az eljárás lefolytatásához, illetőleg annak eredményéhez jogi érdeke fűződik. A vádirat benyújtásáig az ügyész a bírósági eljárás során az eljáró bíróság elnöke – az ehhez fűződő jogi érdek igazolása után – engedélyezi az iratok megtekintését, illetőleg a szükséges felvilágosítás megadását. A perbeli iratokat is tartalmazó büntető ügyben a Nemzeti Nyomozó Iroda folytat a jelenben is folyamatban lévő eljárást 29.015-109/2009. Bü szám alatt. Az MVM Zrt tevékenységére kiterjed a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI törvény (Vet) hatálya. A bíróság általánosságban fontosnak tartja rögzíteni azt, hogy a jogszabályi rendelkezések alapján a bíróság nem vizsgálhatja az adatkérési igény háttérét, annak motivációit, illetve érdemben annak indokait sem, olyan értelemben, hogy az adatkérő szándékai az adat felhasználása tekintetében adat kiadásának elrendelése szempontjából nem lehetnek relevánsak. A bíróság mindezen általános szempontok alapján végezte el a konkrét vizsgálatot.

Az alperes védekezésére figyelemmel a bíróságnak először azzal a kérdéssel kellett foglalkoznia, hogy az Avtv. hatálya kiterjed-e az alperesi gazdálkodó szervezetre vagy sem. A felperes jogi álláspontjának lényege ebben a körben az volt, hogy miután a felperesi gazdasági társaságnál meghatározó az állami tulajdonlás, az alperes állami vagyonnal gazdálkodik és az állami vagyonról szóló rendelkezések szerint az általa kezelt adatok, legalábbis közérdekből nyilvános adatoknak minősülnek. Az alperes ezzel szemben előadta, hogy az alperesi vállalkozás alapvetően egy bizonyos szabályozott piacon működő gazdasági vállalkozás. Közfeladatot nem lát el, ezért a törvény hatálya alperesre nem terjed ki. A felperes hivatkozott arra, hogy abban a közérdekű adat kiadására irányuló perben, amikor többek között az alperes vezető munkavállalóinak fizetésére

vonatkozó adatok kiadását kérték, az eljáró bíróságok egészen a Legfelsőbb Bíróságig bezáróan érdemben állást foglaltak arról, hogy az MVM Zrt. az Avtv hatálya alá tartozó szervezet. Miután az egyik ilyen tartalmú I. fokú ítéletet a jelen bírói tanács hozta, ezért a korábbi egyik erre vonatkozó per menetéről és az ott született jogerős döntésről a jelen bíróságnak hivatalos tudomása van. A bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az állami vagyonról szóló törvény rendelkezése alapján állami vagyonnal történő gazdálkodás körében keletkezett adatok közérdekből nyilvános adatnak minősülnek. Ugyanezen törvény rendelkezése alapján a bíróság szerint érdemben közömbös az, hogy az MVM Zrt. egyébként közfeladatot lát-e el vagy sem, ugyanezeket az adatokat az adatvédelmi törvény felhatalmazása alapján, külön törvény nyilvánította közérdekből nyilvános adatoknak. Ebből következően az adatokat főszabályként közérdekből nyilvános adatként ki kell adni a kérelmezőnek. Ehhez képest a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy vannak-e olyan további indokok, amelyek kizárták a kért adatok kiadását.

Az alperes előadta, hogy a kérdéses iratok jelenleg büntető eljárás részét képezik, ezért bűnmegelőzési, büntetőeljárás érdekből az adatok nem adhatóak ki. Az alperes előadta, hogy az iratok nyilvánosságra kerülése veszélyeztetné a büntető eljárás befolyásmentes lefolytatását. A felperes ezzel szemben előadta, hogy maguk a dokumentumok nyilvánvalóan a büntető eljárást megelőzően, attól teljesen függetlenül jöttek létre és az alperesi álláspont elfogadása azt jelentené, hogy a büntető eljárás mégis akadályozhatná a közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságra hozatalát. Előadta a felperes, hogy egy büntető eljárás akár éveken keresztül elhúzódhat. A felperes előadta, hogy ezáltal nem közvetlenül a büntető eljárás iratai kerülnének nyilvánosságra.

A bíróság ebben a kérdésben alapvetően osztotta a felperes jogi álláspontját. A perbeli iratok nem a büntető eljárás során keletkeztek. Attól függetlenül is léteznek. A bíróság tanúként hallgatta meg dr. Egri Gábort, a nyomozás egyik vezetőjét, aki megerősítette az alperes azon álláspontját, hogy a nyomozás eredményes folytatását kedvezőtlenül befolyásolhatja a perbeli iratok nyilvánosságra kerülése, mert azok a bűnügyi vizsgálat tárgyát képezik. A bíróság szerint azonban alapvetően a bűnüldözési, bűnügyi érdekekre a nyomozó hatóság hivatkozhat eredménnyel. Egy adatkiadási perben, jelen perben, azonban nem a nyomozó hatóság van az alperes szerepében. A bíróság szerint tehát a nyomozás ténye önmagában az adatkiadási kötelezettséget nem érinti. Ezzel egyidejűleg rögzíti a bíróság, hogy az alperes nincs elzárva attól, hogy az Avtv. 20.§. (4) bekezdése alapján, az egyébként kiadandó iratban felperes által meg nem ismerhető adatokat felismerhetetlenné tegye.

Az alperes előadta továbbá, hogy az alperesi gazdálkodó szervezet a piac egyik meghatározó szereplője, számos üzleti kapcsolattal, piaci részesedéssel. Az erre vonatkozó megállapítások nyilvánosságra kerülése igen súlyosan érinti az alperes üzleti érdekeit. Az alperes ebben a körben titokvédelmi szakértő bevezetését indítványozta. A felperes a kérelem teljesítését ellenezte. A bíróság szükségtelennek ítélte meg titokvédelmi szakértő kirendelését, különös figyelemmel arra, hogy maga a bíróság meg sem ismerhette magát a kérdéses anyagokat, így a szakértői anyag érdemi felülvizsgálatára sem lenne lehetősége. A bíróság ismételten hangsúlyozza azt, hogy az Avtv. 20.§. (4) bekezdése lehetőséget ad a Ptk. 81.§. (3) bekezdése alá tartozó valós üzleti titkok kitakarására, azzal a korlátozással, hogy elsőbbséget élvez a közérdekből nyilvános adatok nyilvánossága, illetve a közérdekből nyilvános adatok köre.

A bíróság tehát összességében úgy ítélte meg, hogy a kért adatok kiadásának megtagadása nem volt megalapozott, ezért az adatok kiadását a rendelkező rész szerint elrendelte az Avtv. 21.§. (7) bekezdése alapján.

A bíróság a pereszes alperest kötelezte a perköltség viselésére a Pp 78.§. (1) bekezdése alapján.

A felperesi képviselő munkadíja a 32/2003.(VIII.22.) IM számú rendelet alapján került megállapításra.

Az eljárás tárgyi illetékmentessége folytán a le nem rótt kereseti illetéket az Itv. 57.§. o/ pontja alapján a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2011. január 11.

**dr. Pataki Árpád sk.
tanácselnök**

A kiadmány hitelül:

Pataki Árpád